

DOSTAL KUKLU, KTERA MA ZLATOU BARVU

NOVÉ STRAŠECÍ. Nestává se, že bychom se v rubrice Představujeme opakovali, ale vzhledem k tomu, že vloni se o ni **Jakub Březa** dělil se svým spolužákem, uděláme tentokrát pověstnou výjimku. Tento žák třetího ročníku novostrašeckého učiliště dosáhl v letošním roce dvou významných úspěchů. Stejně jako vloni se účastnil soutěže O zlatou kuklu společnosti SIAD, ale tentokrát ji i skutečně vyhrál (vloni byl druhý). Úspěch byl cennější ještě o to, že tentokrát byla soutěž i s mezinárodní účastí. Druhého úspěchu dosáhl Jakub na Mistrovství republiky opravářů zemědělských strojů, které se uskutečnilo v Bystřici nad Pernštejnem. V této pro něho premiérové zkušenosti obsadil třetí místo.

Zlatá kukla

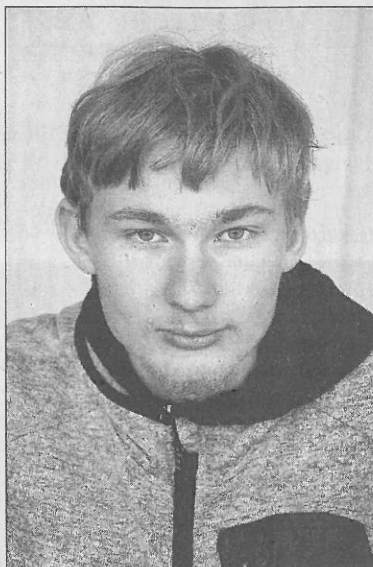
„Vloni jsem si řekl, že chci vyhrát zlatou kuklu, že musím být první. Je to o dřině, tak jsem dřel, svařoval. Byly to opravdu desítky hodin svařování a další desítky hodin strávené nad teorií. Naučil jsem se, natrénoval, vyšvihl to tam a mám to. Je fakt, že jsem se svařování opravdu hodně věnoval, proto asi až třetí místo na mistrovství, ale i to je to větší úspěch, než s jakým jsem počítal,“ shrnuje.

V případě první zmíněné soutěže byl Jakub letos prý v lepším a dnes nejpoužívanější disciplíně – MAG, což je poloautomatické svařování kovů v ochranné atmosféře aktivního plynu.

„Řada lidí si sice myslí, že to svařuje samo, ale to je zcestná úvaha. Musíte něco umět, ale je to pro řadu lidí určitě jednodušší. V případě této metody se dají používat různé ochranné plyny, což velmi rozšiřuje její možnosti. Navíc další metody jsou podstatně náročnější na zařízení i na prostor, navíc svařování plamenem se leckdo obává. Faktem ale je, plamen se dá používat na tenké věci, můžete si s ním hrát a navíc jste nezávislí na elektrickém proudu. Magovou metodou se dá v podstatě vařit všechno. Její nevýhodou je, že svár je velmi tvrdý, takže takto svařený plech už se nedá

PŘEDSTAVUJEME

dotvarovat. Proto klempíři, kteří je potřebují tvarovat, stále vaří plamenem, protože tento svár je měkký,“ vysvětluje i některé laikoví skryté taje svařování.

Jakub Březa

Mistrovství a ručičky

Republikové mistrovství opravářů zemědělských strojů pořádá společnost České ručičky. „Mistrovství kompletně prověří vaše znalosti i vztah k řemeslu. Je to určitě dobrá věc. Líbí se mi, že se konečně v republice našel někdo, kdo podporuje řemeslo. Myslím si, že si to zaslouží. A tím myslím všechna řemesla, protože jinak tam mladí nepůjdou a bez řemesla to nejde. Řekl bych, že je dobré trochu to mladým zpříjemnit,“ říká kluk, který na učiliště přišel s průměrem 1,5.

Mistrovství vždy pořádá škola, jejíž žák mistrovství v předchozím ročníku vyhrál. Letos se na něm sešlo dvacet osm učňů a v podstatě se dá říci, že tam měly své zá-

stupce téměř všechny školy. Nechyběla teoretická část, praktická a poznávačka. „Toto řemeslo je hodně náročné, musíte toho umět opravdu hodně, proto je vždy takováto soutěž velkým prověřením vašich znalostí. Není to jako ve svařování, kde se naučíte svár a vyšvihnete to. Tady nikdy nevíte, co tam bude. Ale snažil jsem se odvést kvalitní práci, jako vždy a vyšlo to.“

Rychlost a znalosti

Na každý úkol je podle Jakuba půl hodina, což prý byl šibeniční termín. „Když to člověk umí, tak se to dá, ale fakt je, že takhle jsem se ještě u svařování nezpotil. Asi nejvíce mi daly zabrat poznávačky. Především první, která byla o spojovacím materiálu. Druhá patřila nástrojům a nářadí. Ve spojovacích materiálech byly opravdu zajímavé věci, které jsem v životě ani neviděl,“ směje se.

V teoretické části byly tři testy, jeden byl věnován nauce o materiálu, další strojírenské výrobě a další mechanice. Nechyběl ani test z autoškoly a svařování. „Tam také byly testy, které jsem nikdy neviděl, a to jsem dělal všechny možné. V praktické části jsem seřizoval ventily a také jsme měli zapojit zásuvku. To zvládl jen jeden z nás – já jsem to nebyl. Pak tam bylo soustružení a to jsme zvládli jen dva.“

Pokud se Jakuba zeptáte, zda je možné se na takovouto soutěž připravit, řekne vám, že ano, ale také se musí improvizovat. „Prověří vaše řemeslné schopnosti. Našprtat se dokáže každý, ale být skutečně dobrý řemeslník a umět si poradit, to je něco trochu jiného,“ konstatuje.

Budoucnost

I když má Jakub závěrečné zkoušky před sebou – vypuknou 1. června – o své budoucnosti má jasno. Původně chtěl dělat svářeče, ale díky nabídce, kterou dostal, prý tyto plány zatím musí počkat. „Jednou určitě svářeče dělat budu, ale teď jsem dostal nabídku, která se neodmítá, budu dělat řemeslo, autoklempířinu na veteránech,“ prozrazuje.

A pokud by vás zajímalo, zda tento šikovný svářeč skutečně obdržel zlatou kuklu anebo jen cenu na dřevě, pak vězte, že oboje. „Skutečně jsem dostal kuklu, která má zlatou barvu. A také jednu malou jako cenu a pak ještě standardní kuklu, za což jsem velmi rád. Když jsem začínal se svařováním, neměl jsem nic. Dnes už mám díky úspěchu v soutěžích spoustu špičkového vybavení,“ uzavírá. **Lenka Pelcová**

FINANČNÍ PORADNA ŠÁRKY MOURKOVÉ

Díl 4. – Hypotéky

Dnešní díl finanční poradny budeme věnovat hypotečním úvěrům a změnám, které přinesl nový spotřebitelský zákon.

Hypotéka je půjčka na celý život. Je tedy nezbytné důkladně si promyslet, zda si ji můžeme dovolit a kdy je k tomu vhodná příležitost. Od loňského roku už banky neposkytují 100% hypotéku na základě doporučení ČNB. Nepůjčují tedy klientům, kteří nemají vlastní úspor. Od 1. dubna 2017

a u hypoték, kterým vyprší fixace, si banky mohou účtovat pouze procento z výše předčasné hypotéky, max. 50 000 Kč. U závažných situací (úmrtí, vážná onemocnění) je pak možné spla-

Šárka Mourková

KUKÁTKO